

UN FRUCTUOS DIALOG ÎNTE PARTID ȘI POPOR

Întâlnirile cu oamenii muncii din uzine, fabrici, mari întreprinderi, de pe ogoare, consultarea lor largă și nemijlocită, pentru găsirea căilor optime de îndeplinire a sarcinilor mărețe care stau în fața națiunii noastre, cunoașterea deplină a realităților de pe teren, acolo unde se hotărăște de fapt soarta producției, fac parte din practica curentă a activității secretarului general al partidului, definesc și caracterizează stilul său de lucru.

Săptămîna care a trecut a fost marcată de vizitele tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU la Galați, Brăila și Tg. Mureș, care au prilejuit un nou și vast dialog între partid și popor în probleme de primă importanță pentru economia țării.

Șeful statului, fiul cel mai iubit și stimat al patriei, a fost întâmpinat pretutindeni cu dragoste, entuziasm și în-sufletire.

Fiecare întâlnire cu tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU reprezintă nu numai o mare cinste și bucurie pentru colectivele vizitate, dar constituie, în același timp, analize ale muncii făcute la cel mai înalt nivel de exigență, oferă posibilitatea prospectării responsabile a viitorului, punerii în valoare a unor resurse noi, necunoscute sau neglijate.

Caracteristică pentru această activitate a secretarului general al partidului este agenda de lucru densă, foarte variată, îmbrățișînd probleme de fond ale muncii, cuprinderea unei tematici întinse cu recomandări de mare preț pe care tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU le face și urmărește apoi cu atenție modul cum sînt transpuse în viață.

AGENDA POLITICĂ A SĂPTĂMÎNII

Pentru oamenii muncii din județul și orașul Galați, înfrînarea cu tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU a coincis cu un alt moment sărbătoresc, aniversarea a 80 de ani de la înființarea Șantierului naval din localitate. Colectivul de aici raportează secretarului general al partidului că este gata pentru producția de nave de mare tonaj, cu un grad sporit de complexitate — printre care minierale și petroliere de 150 000 tone!

La marile Combinat siderurgic, apoi printre constructorii de mașini din Brăila, la Combinatul de îngrășăminte chimice din Tg. Mureș, la Fabrica pentru modernizarea industriei ușoare și la întreprinderile de prelucrare a lemnului din același oraș, secretarul general al partidului s-a interesat îndeaproape de modul cum se desfășoară producția, de creșterea eficienței ei — prin scăderea cheltuielilor, a consumului de materii prime —, de nivelul material și cultural al celor ce muncesc. Grijă față de om, față de un viitor tot mai îmbelșugat și mai fericit al poporului nostru preocupă permanent pe secretarul general al partidului.

Un moment deosebit al vizitei la Tg. Mureș l-a constituit inaugurarea noului teatru din localitate. Pe prima filă a Cărții de onoare, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU a scris:

„Mindrie a orașului Tg. Mureș, noul teatru obligă pe creatorii de artă pe artiști să-și închine talentul, întreaga capacitate, educării într-un spirit nou, socialist, a oamenilor muncii, propagării artei și culturii socialiste, inspirată din istoria glorioasă a poporului nostru, din viața și munca sa eroică de astăzi, din activitatea înfrîntă a tuturor oamenilor muncii de pe aceste meleaguri, fără deosebire de naționalitate.

Îmi exprim convingerea că organele de partid și de stat locale vor asigura ca în acest lăcaș să înflorească o activitate culturală multifazică, menită să îmbogățească viața spirituală a oamenilor muncii de pe aceste meleaguri”.

La marile adunări populare care au avut loc la Galați, Brăila și Tg. Mureș, secretarul general al partidului a rostit ample cuvîntări în care au fost abordate probleme de o deosebită importanță pentru înfrîntarea politicii interne și externe a statului nostru, pentru îndeplinirea marilor obiective înfrînătoare puse în fața întregii națiuni de cel de-al X-lea Congres și Conferința Națională ale partidului.

SUBLINIERI

*****

INVITAȚIE...

Din nou despre antrenori. S-ar putea spune: ce aveți cu antrenorii? Ei sînt primii vinovați de belelele fotbalului? Uitați federația, cluburile, jucătorii și chiar pe voi ziaristii?

Nu uitați pe nimeni. Nici chiar pe noi, ziaristii, dintre care unii au început să se înțepă prin coloanele unor ziare și reviste, cu variațiuni pe această temă.

DE CE ÎN PRIMUL RIND ANTRENORII? Pentru că ei sînt profesorii în fotbal. Avem școli de arhitectură, medicină și inginerie cu reputație, cel puțin continentală, deoarece avem profesori excelenți, de toate gradele, pentru aceste profesii. Considerăm prin urmare, că este de datoria noastră să sugerăm, să pledăm pentru ca profesia de antrenor să devină bine organizată, încurajată, ierarhizată, stimată și retribuită asemenea celorlalte cadre didactice care minuesc, modelează și perfecționează aluate atât de prețioase, capii și tinerii pe drumul dezvoltării spirituale și fizice.

Iată de ce, prin titlul dat azi „mijlocului” revistei noastre,

PROBLEMELE ECHIPEI NAȚIONALE RĂMÎN ACELEAȘI...

Echipa noastră națională se găsește într-o situație neobișnuită și-a terminat jocurile din cadrul grupei preliminare a C. M., dar nu știe încă dacă se califică sau nu pentru turneul final care se va desfășura anul viitor în R.F.G. Ea trebuie să aștepte verdictul după amiezii de 3 noiembrie, cînd rezultatul partidei Albania — R. D. Germană va fixa configurația finală a clasamentului.

Indiferent de sensul în care va veni decizia de la Tirana, în favoarea sau în defavoarea reprezentativei noastre, se cuvine să facem azi un prim (și deci, deocamdată, succint) bilanț al activității echipei naționale în cadrul acestor preliminare.

In prima parte, cînd echipa s-a aflat sub conducerea antrenorului Angelo Niculescu, a realizat o victorie la București, cu 2-0 în fața Albaniei și așel nedericte meci nul (1-1) cu Finlanda, la Helsinki. Bilanț, desigur, slab, de natură a influența negativ șansele de cîștigare a primului loc în grupă. În acest an, încă din ianuarie, la conducerea tehnică a „tricolorilor” a trecut Valentin Stănescu. În noile condiții, echipa României a învins cu 4-1, la Tirana, apoi a cîștigat la București cu 1-0 în fața reprezentativei R. D. Germane, a pierdut la Leipzig cu 2-0 și, în fine, duminică, a realizat victoria cea mai notă din palmaresul său, acest 9-0 cu Finlanda.

Deși se spune — și în mare măsură este adevărat — că nici un meci de fotbal nu seamănă cu altul, că fiecare partidă are istoria sa proprie, totuși, se poate face o comparație între cele două etape dîtente pe care le-a parcurs echipa națională în aceste preliminare, ajungîndu-se la concluzia că etapa a II-a (Valentin Stănescu) a fost mai bună. Comparînd doar meciurile cu Finlanda și Albania constatăm: 4-1 la Tirana este mai bun decît 1-1 la Helsinki, iar 9-0 cu Finlanda pe „23 August” este mai valoros — și ca rezultat în sine și prin prisma clasamentului grupei — decît 2-0 cu Albania pe același stadion, în toamna trecută. Rezultatele meciurilor cu R.D.G. (1-0 și 0-2) nu pot servi ca element de

comparație, ele fiind obținute în aceeași etapă și înscrind-se, într-un fel, în niste coordonate obișnuite, fiecare dintre cele două aspirante la șefia grupei cîștigînd meciul direct pe terenul său.

Conchizînd că etapa a doua a activității echipei naționale a fost mai fructuoasă, nu urmărim altceva decît să subliniem că — din cînd în cînd — în viața unei echipe reprezentative este nevoie să intervină cite un suflu nou, înnoiri, care să împiedice conservatismul, staticismul. Or, în toamna trecută, în viața echipei naționale se instalase o atmosferă de plictisală, de delăsare, un spirit rutinier, care s-au concretizat negativ prin rezultatele cunoscute. Din ianuarie însă, prin numirea unei noi conduceri tehnice, la echipa națională se poate afirma că s-a schimbat ceva. Au apărut noi căutări, atît ca maniera de joc, cît și ca efectiv de jucători, s-a îmbunătățit atmosfera. Desigur, multe lipsuri au continuat să se manifeste, cele 9-10 luni n-au fost suficiente pentru o largă primenire a lotului sau pentru o structurală modificare a stilului de joc. De aceea, poate, nici efortul de a salva o calificare compromisă de punctul pierdut în septembrie 1972 la Helsinki, nu va da rezultat, pentru că — oricît ne-ar place să credem altfel — echipa R. D. Germane are totuși prima șansă la Tirana.

Meciul echipei noastre cu Finlanda trebuie însă reținut în mod deosebit nu ca un mare succes în sine al fotbalului nostru ci ca o ilustrare a unui principiu de lucru. Concret, pentru prima oară (chiar în această a doua etapă, sub bagheta lui Valentin Stănescu) s-a procedat la alcătuirea mai curajoasă a formației, spiritul novator a acționat mai pregnant, mai vizibil: duminică au debutat Sames și Dudu Georgescu, au reapărut Marcu și Panțea, Cornel Dinu a redevenit mijloc (ceea ce a contribuit la creșterea spiritului ofensiv).

Iată, așadar, câteva aspecte, extrase din recentul meci cu Finlanda, care vin să confirme încă o dată că fotbalul nostru are reale resurse, dar

că ele trebuie curajos și atent exploatate. Desigur, este vorba în primul rînd de fondul de jucători, de felul cum se efectuează descoperirea valorilor, creșterea lor și — în ultimă instanță — nominalizarea lor pentru echipele reprezentative, care trebuie să fie exponenți reali ale capacităților unui fotbal național.

In această ordine de idei, ni se pare clar că întregul proces de promovare a cadrelor pentru loturi nu poate fi asigurat de un singur om, antrenorul principal al echipei naționale, ajutat eventual de secundul său. Este nevoie ca între ei și antrenorii de cluburi să fie o permanentă legătură de colaborare, să se instituie un sistem permanent de consultări. Dacă din acest punct de vedere existau unele lacune serioase în anul trecut, trebuie să spunem că nici în condițiile acestui an nu s-au înregistrat ameliorări la-begrale. Chestiunea largii consultări a antrenorilor de club, a participării (și răspunderii!) lor la alcătuirea lotului sau chiar a echipei naționale rămîne în continuare deschisă, constituie o cale, o metodă de lucru ce poate duce la rezultate bune și de aceea nu trebuie neglijată.

La această oră, echipa națională are unele șanse teoretice de a se califica pentru „Weltmeisterschaft”. Fie că aceste șanse se vor materializa, fie că nu, problemele sale rămîn însă neschimbate. Între aceste probleme, una — pe care am mai semnalat-o în paginile revistei noastre — este și aceea a rolului Colegiului central al antrenorilor. Acest colegiu, care trebuie să reprezinte cea mai înaltă autoritate tehnică din fotbalul nostru, nu trebuie să fie simplu spectator atunci cînd este vorba de echipa României. Dimpotrivă, antrenorul echipei naționale ar trebui să prezinte orientarea sa în fața Colegiului, cu care să facă o confruntare de idei, o reală dezbateră, care să-l ajute în alegerea liniei de acțiune practică.

În fine, una din cele mai importante lecții cu care am ieșit din suita meciurilor din grupă este — oricît ar încerca unii s-o combată — aceea a necesității potențialului atletic superior al unei echipe naționale care dorește să obțină rezultate bune în actuala conjunctură internațională. Calitățile tehnice nu pot gisi posibilități de exprimare în fotbalul modern dacă nu sînt susținute și de pregătirea fizică necesară, de „armătură” athletică, latură pe care o admirăm permanent la echipele engleză, olandeză, din R.F.G. sau R.D.G. și care nu întîmplător obțin performanțe din cele mai bune pe plan european, atît la nivel de reprezentative cît și la nivel de competiții intercluburi.

In acest moment de „punct fix” al evoluției echipei noastre naționale în grupa a IV-a a preliminarilor C. M., am re-levat doar cîteva aspecte, din cele mai generale, legate de activitatea „tricolorilor”, în cele două mari etape de care am vorbit în introducere. Desigur, aspectele ce se pot releva sînt mult mai numeroase, se pot face referiri de detaliu din cele mai diverse.

Revista noastră își propune să se ocupe mai departe de aceste probleme, mai ales că — fie că ne calificăm, fie că nu ne calificăm pentru C. M. — noi competiții ne stau în față, preliminarele Campionatului European, preliminarele olimpice, etc.

Dumitruche M. Sandu, un cuplu de înălțimi controlă oare a golului

FOTBAL

ANTRENORII — LA ORDINEA ZILEI, vrem să se înțeleagă că fotbalul are nevoie să rezolve mai întîi de toate problemele legate de profesorii de fotbal. Acestea se pot soluționa, indiferent de Weltmeisterschaft '74, cupele europene sau campionatele interne.

În acest număr al revistei punem la dispoziția cititorilor, în primul rînd al celor interesați, lumea operativă a fotbalului, de circa 100 000 de persoane, inclusiv jucători, antrenori, arbitri, oficiali, conducători de echipe cît și pentru iubitorii fotbalului, un documentar, de fapt teme de meditație, pentru răspunsuri sincere, competente, pe care le așteptăm.

Nu concluzionăm pentru că sîntem convinși că vom primi multe argumente, propuneri și idei valoroase, care să ne permită să publicăm o aghidă fidelă a problemei antrenorilor și să prezentăm soluțiile cele mai practice, cele mai utile, pentru ca viitorii fotbalisti să aibă de la vîrstă școlii primare pînă la aceea a definitivării pentru viață, o instruire adecvată, gradată, competentă și o perfecționare la nivel european și mondial pentru aceia care s-au distins prin talent și pregătire în acest sport.

Prin urmare, dorim să încurajăm orice idee valoroasă, să fim departe de polemici sau atacuri personale. Vrem ca tot și toți cei ce pot folosi cu adevărat fotbalului pe acest drum spinos al antrenoratului, să se înregistreze cu trup și suflet, sprijiniți concret de forurile oficiale care, sîntem convinși, vor înțelege necesitatea reorganizării, reconsiderării și stimulării, din toate punctele de vedere, ale unei profesii fără de care fotbalul nu poate progresa.

Nume de antrenori prestigioși, cu rezultate excelente sînt ați azi, din diferite motive, în afara eșalonului superior divizionar: la categorii inferioare, la centre de copii, în învățămînt, pe posturi de consilieri etc.; Nicolae (Coco) Dumitrescu, antrenor emerit, Constantin Laurentiu (care a adus echipa Politehnica Iași în Divizia A), Traian Ionescu, consilier, Ion Ionescu, fostul internațional rapidist, cu școala de antrenori absolvită la Köln, Marin Bărbulescu, Eugen Iordache, Andrei Mercea, Ștefan Onisie, M. Maksi, Eugen Mladin, s.a. Ce trebuie făcut pentru a fi readuși pe primul plan al fotbalului?

Soluția nu este simplă, dar de ce oare, în învățămînt, profesorii la catedre sînt numiți de către forul cel mai înalt al profesiei respective iar în fotbal se face la bunul plac ca după aceea să se petreacă repetate „divorțuri”, așa cum rezultă din statistica noastră. Desigur că înfrîngerile sînt lide între cluburi și antrenori trebuie încurajate însă, în interesul fotbalului, acolo unde există situații de netoleranță din cauze subiective, neprincipiale, cineva trebuie să intervină.

Am insistat ceva mai mult asupra necesității utilizării celor mai bune cadre. Rămîn însă deschise numeroase aspecte ale antrenoratului pe care sperăm să le înregistrăm din partea celor care ne vor scrie.

Încă o dată, o invitație călduroasă, de participare sinceră la dezbateră noastră. Vă invităm, deci, să ne scrieți pe această temă, pe adresa revistei.

Aurel NEAGU